

MMT-VERPLEEGKUNDIGE 'ACTEERT' OP EEN ANDER NIVEAU

Verpleegkundige Léon Roelé werkt als verpleegkundige bij onze ambulancedienst, maar ook als verpleegkundige in het Mobiel Medisch Team. Vanaf Vliegbasis Volkel levert hij samen met een arts zorg bij verschillende incidenten. Een vervolg op zijn eerder verschenen verhaal.

Léon vertelt over de veiligheid en inzet van de traumaheli.

De traumahelikopter kan bijna overal landen, maar daar zijn wel eisen aan verbonden, vertelt León: "De minimale eis is, dat we op een locatie van 25 bij 25 meter landen. Bij aankomst maken we altijd een verkenningsronde in de lucht. Waar het om gaat, is dat we een veilige inschatting maken. Samen met de piloot zorg ik daarvoor en doen we de landingschecks."

Aangekomen bij het incident krijgen we van de ambulanceverpleegkundige een overdracht. In het verleden heerste het gevoel dat wij het kwamen overnemen. Dat is absoluut niet zo. Wij leveren een toevoeging op de zorg die er al is. Voor de ambulancecollega's is het prettig dat de expertise van het MMT er is. Wij zijn niet beter, maar acteren wél op een ander niveau. We verrichten handelingen waarvoor de ambulanceverpleegkundige niet bevoegd is. Dat is dé reden dat ze het MMT oproepen. Iemand met hersenletsel kan oncontroleerbaar onrustig zijn. Wij kunnen narcose toedienen en we kunnen rust brengen waardoor we samen het werk kunnen oppakken.

Vaak zijn er meer patiënten. Een concreet voorbeeld is een aanrijding waarbij een auto tegen een boom is gereden en waarin drie mensen zitten die hoog complexe zorg nodig hebben. Hier zijn vaak meer ambulances bij betrokken. Wij helpen dan de zorg. De arts hoort in de overdracht wat per patiënt de status is en bepaalt wie welke zorg nodig heeft. Wij kunnen ons dan opsplitsen, ik overleg met en koppel terug aan de arts.

Goed om te weten: onze inzet is niet gericht op het snel vervoeren van de patiënt. Wij zijn er om een medisch team ter plaatse te brengen. Hoe het vervoer naar het ziekenhuis gaat, is secundair. Grofweg is de regel dat bij alles wat binnen een half uur over de weg naar een traumacentrum kan, onze arts meegaat met de ambulance. Wij vliegen dan daar naar toe om de arts op te pikken en het team weer compleet te maken. Het kost ook tijd om de helikopter op te starten en de patiënt er in en uit te krijgen, hè. Onze tijdswinst maken we pas als we vliegen. Als je het gaat klokken, is bij een traumacentrum op meer dan een half uur afstand luchtvervoer een goede optie. Dat gebeurt in zo'n tien procent van de gevallen.

Soms is de inzet van het MMT via de lucht niet mogelijk. Onze kracht is dat we in korte tijd in één rechte lijn over Nederland kunnen vliegen zonder op

obstakels te stuiten. Nadeel is dat we ons moeten conformeren aan bijvoorbeeld de weersomstandigheden. Bij te beperkt zicht mogen we niet weg. We gaan dan met onze MMT-ambulanceauto rijden. Een alternatief is de inzet van het MMT in Amsterdam, Rotterdam of Groningen. Als de weersomstandigheden het daar wel toelaten om te vliegen, informeren we de meldkamer dat de helikopters die daar staan wellicht wel kunnen vliegen.

Ik zit nu bijna acht jaar in het MMT en de tijd vliegt letterlijk en figuurlijk voorbij

Hoe onplezierig het ook is dat wij in actie moeten komen, uiteindelijk vind ik mijn werk in het MMT gewoon leuk. We zijn volwassen genoeg om 'leuk' op een juiste manier op te vatten. Ik zit nu bijna acht jaar in het MMT en de tijd vliegt letterlijk en figuurlijk voorbij.

Dat komt ook door de sfeer in het team. Ongeacht met welke arts of piloot ik werk, de sfeer hier is altijd open en gemoedelijk. Wij zijn geen helden, maar mensen die elkaar in hun waarde laten.

Zo weten artsen dat MMT-verpleegkundigen vaak een achtergrond op de ambulance hebben. Ze vragen regelmatig wat wij zouden doen. Die open cultuur komt vanuit de luchtvaart. Maak van je hart geen moordkuil als je een vraag hebt of als je iets dwars zit.

Voor een dienst biefen we elkaar. Dan vertellen we niet alleen over onze taken en verantwoordelijkheden, maar checken we ook elkaars fitheid. Kom je op dienst, dan heb je afgewogen dat je kunt werken. Die professionele houding naar elkaar toe verwachten we van elkaar. Een dienst van dertien uur is alleen vol te houden als je rust kunt pakken. Het is cruciaal dat we met een helder hoofd in de helikopter stappen.

Gemiddeld draai ik twee keer in de week een dienst van dertien uur in het MMT. Bij VGGM heb ik als ambulanceverpleegkundige al jaren een nul-urencontract. Aan de roostermakers geef ik door op welke dagen ik beschikbaar ben. De afwisseling tussen de twee banen maakt het mooi. Ik vind de combi leuk. Het MMT met de ambulance worden vaak vergeleken, maar dat is onterecht. Het zijn twee verschillende takken van sport, die soms even bij elkaar komen. En dan is het een voordeel dat ik als ambulanceverpleegkundige de collega's op de ambulance begrijp."
